

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI. Nr 63 (1406)

środa, 14. III. 1956 r.

Cena 20 gr

Trumna ze zwłokami towarzysza Bolesława Bieruta zostanie przewieziona dziś do Warszawy

13, 14, 15 i 16 marca br.
dniami żałoby narodowej

Uchwała KC PZPR, Rady Państwa i Rządu PRL

Z powodu śmierci towarzysza Bolesława Bieruta Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Państwa i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanawiają ogłosić w całym kraju dni żałoby — 13, 14, 15 i 16 marca 1956 r.

Komunikat KC PZPR Rady Państwa i Rządu PRL

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Państwa i Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej postanowiły:

Dla zorganizowania pogrzebu I Sekretarza Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesława Bieruta utworzyć komisję w składzie: tow. tow. Zenon Nowak (przewodniczący), Jerzy Albrecht, Wacław Barcikowski, Helena Jaworska, Franciszek Józwiak-Witold, Aleksander Juszkiewicz, Wiktor Kłosiewicz, Jerzy Morawski, Alicja Musiałowa, Roman Zambrowski.

Komunikat Komisji

dla zorganizowania
pogrzebu
tow. Bolesława Bieruta

Komisja zawiadamia, że trumna ze zwłokami towarzysza Bolesława Bieruta zostanie przewieziona w dniu 14 marca około godz. 13-ej z lotniska na Okęciu do gmachu Komitetu Centralnego PZPR ulicami Żwirki i Wigury, Raszyńska i Alejami Jerozolimskimi.

Dla umożliwienia ludności pożegnania towarzysza Bolesława Bieruta trumna z jego zwłokami będzie wystawiona w gmachu Komitetu Centralnego PZPR w środę, dnia 14 marca, w godzinach od 17-ej do 23-ej oraz w czwartek, dnia 15 marca, w godzinach od 8-ej do 23-ej.

Pogrzeb towarzysza Bolesława Bieruta odbędzie się w piątek dn. 16 marca. O godzinie pogrzebu nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Przybycie do Moskwy delegacji KC PZPR

MOSKWA. — Dnia 13 bm. przybyła do Moskwy w

związku ze zgonem I Sekretarza KC PZPR towarzysza Bolesława Bieruta delegacja Komitetu Centralnego PZPR w składzie: Jakub Berman, Józef Cyrankiewicz, Franciszek Mazur, Edward Ochab i Aleksander Zawadzki.

Komitet Centralny PZPR, Rada Państwa i Rząd PRL do wszystkich ludzi pracy, do narodu polskiego!

Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Rada Państwa, Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, z głębokim bólem zawiadamiają cały naród — robotników, chłopów, inteligencję i młodzież naszego kraju, że w dniu 12 marca o godz. 21.30 w Moskwie zmarł po ciężkiej chorobie I Sekretarz Komitetu Centralnego PZPR towarzysz Bolesław Bierut.

Dotkliwa to strata dla polskiej klasy robotniczej, której towarzysz Bierut był niezłomnym bojownikiem, dla całego ludu pracy, którego był wiernym synem, dla narodu, o którego wolność i lepszą przyszłość walczył od lat młodzieńczych przez całe swe życie.

Młody drukarz — stanął w szeregach bojowników sprawy socjalizmu. Hartował się jako działacz PPS-Lewicy w walce z carskimi zaborcami, z niemiecko-austriackimi okupantami.

Od pierwszej chwili powstania Komunistycznej Partii Polski stał pod jej sztandarem. W latach międzywojennych, nie złamany prześladowaniem i wielokrotnym więzieniem, z zapalem i oddaniem organizuje robotników i chłopów pracujących, inteligencję i młodzież do walki z rządami kapitalistów i obszarników o chleb i pracę, o swobody demokratyczne, pokój i władzę ludu. Jako działacz międzynarodowego ruchu robotniczego uczestniczy w walkach rewolucyjnych bratnich partii.

W dni najcięższych zmagania naszego narodu z hitlerowskim okupantem imię towarzysza Bieruta — „Tomasza”

nierozerwalnie wiąże się z bohaterskimi dziejami Polskiej Partii Robotniczej, której był jednym z współtwórców. Towarzysz Tomasz jest organizatorem i przewodniczącym Krajowej Rady Narodowej — pierwszego demokratycznego przedstawicielstwa ludu polskiego, walczącego o wyzwolenie narodowe i społeczne.

Lata Polski Ludowej spletały się nierozerwalnie z pracą towarzysza Bieruta — prezydenta — prezesa Rady Ministrów — przewodniczącego Ogólnopolskiego Komitetu Frontu Narodowego — I Sekretarza KC PZPR. Towarzysz Bierut zapisał się w pamięci narodu jako niezłomny bojownik o umocnienie władzy ludowej, o granice Polski na Odrze i Nysie, o zjednoczenie ruchu robotniczego na gruncie marksizmu-leninizmu, o odbudowę kraju, o rozwój gospodarki i kultury naszej Ojczyzny, o umocnienie pozycji Polski w świecie, o socjalizm.

Gorący patriota — był szermierzem braterskiej przyjaźni Polski Ludowej ze Związkiem Radzieckim, z wszystkimi krajami socjalistycznymi, szermierzem międzynarodowej solidarności ludzi pracy, żarliwym bojownikiem o pokój i przyjaźń między narodami.

Klasa robotnicza, cały naród znają go jako czołowego działacza partii — przewodniczkę ich trudu i walki. Partia, której służył do ostatniego tchnienia — jako nieugiętego żołnierza komunizmu.

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI!

Komunikat KC KPZR

i Rady Ministrów
ZSRR

MOSKWA. Komitet Centralny KPZR i Rada Ministrów ZSRR ogłosiły następujący komunikat:

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rada Ministrów ZSRR z głębokim bólem zawiadamiają, że w dniu 12 marca o godzinie 23.35 (czasu moskiewskiego) zmarł w Moskwie po ciężkiej chorobie (zawał mięśnia sercowego) wybitny działacz międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, wielki syn narodu polskiego I Sekretarz Komitetu Centralnego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej Bolesław Bierut.

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego
Rada Ministrów ZSRR

Orzeczenie lekarskie o przebiegu choroby i o śmierci Bolesława Bieruta

Towarzysz Bolesław Bierut w końcu lutego br. przebył grupę i zapalenie płuc. 11 marca powstał zawał mięśnia sercowego, a 12 marca wśród objawów postępującej niedomogi sercowo-naczyniowej nastąpił zgon.

Profesor N. Wasilenko — członek korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR

Profesor M. Fejgin — naczelny internista Lecznicy Ministerstwa Zdrowia PRL

Profesor A. Markow — kierownik IV Zarządu Ministerstwa Zdrowia ZSRR.

ORZECZENIE LEKARSKIE WYDANE PO BADANIU SEKCYJNYM

Towarzysz Bolesław Bierut zachorował w końcu lutego br. na grypę i zapalenie płuc.

W nocy z 11 na 12 marca wystąpił ciężki napad ostrej niedomogi sercowo-naczyniowej z zaburzeniami krążenia wieńcowego (zawał serca). 12 marca o godz. 23.35 (czasu moskiewskiego) nastąpił zgon wskutek zatrzymania serca, wywołanego, jak wykazało badanie sekcyjne, przez narastający zakrzep tętnicy płucnej.

Prof. W. Wasilenko — członek korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR

Prof. M. Fejgin — naczelny internista Lecznicy Min. Zdrowia PRL

Prof. A. Strukow — członek korespondent Akademii Nauk Medycznych ZSRR

Kandydat nauk medycznych N. Wostanowa

Prof. A. Markow — szef IV Zarządu Min. Zdrowia ZSRR.

